

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a Mgr. Jiřího Gottwalda v právní věci žalobce **M. H.**, zastoupeného JUDr. Tomášem Soukupem, BA, advokátem se sídlem v Brně, Pekařská 389/21, proti žalovanému **Generálnímu ředitelství cel**, se sídlem v Praze 4 - Michli, Budějovická 7, o přezkoumání rozhodnutí Celního ředitelství Olomouc ze dne 14.6.2011 č.j. 4078-2/2011-130100-21, ve věci pokuty za správní delikt,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí Celního ředitelství Olomouc (jehož působnost přešla s účinností od 1.1.2013 podle zák. č. 17/2012 Sb. o Celní správě České republiky, v platném znění, na Generální ředitelství cel – dále jen žalovaný) ze dne 14.6.2011 č.j. 4078-2/2011-130100-21, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Celního úřadu Olomouc ze dne 20.4.2011 č.j. 1666-8/2011-136100-021, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání správního deliktu podle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v platném znění (dále jen ZOS), protože užíval nekalých obchodních praktik způsobem uvedeným v ust. § 5 odst. 2 ZOS, za což mu byla uložena pokuta ve výši 10.000,- Kč.

V žalobě žalobce namítl, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, když žalovaný dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým a právním zjištěním a závěrům, což dále specifikoval v těchto žalobních bodech:

- 1) Žalobce se neztotožňuje se závěry správních orgánů, že zadržené stavebnice porušují práva duševního vlastnictví, resp., že obsahují figurky, jež jsou svým vzhledem určeným specifickými dominantními prvky, včetně jejich vzájemných proporcí, zaměnitelné s prostorovou ochrannou známkou č. 50518. Žalobce je přesvědčen, že zadržené stavebnice práva duševního vlastnictví neporušují, když má za to, že tvar figurek představující lidskou postavu obsažených ve stavebnicích se zcela jednoznačně odlišuje od ochranné známky č. 50518, což je zjiitelné z porovnání vzhledu figurek obsažených v zadržených stavebnicích na jejich obalech s prostorovou ochrannou známkou č. 50518. Žalobce dále uvedl, že je přesvědčen o tom, že porovnáním vzhledu zadržených stavebnic a jejich obalů s fotodokumentací výrobků zn. X nelze učinit závěr, že zadržené stavebnice v celkovém množství 60 ks jsou nedovolenými napodobeninami ve smyslu ust. § 2 odst. 1 písm. r) bod 2 ZOS. Dále žalobce uvedl, že bližší odůvodnění žalobního návrhu podá posléze.
- 2) V souvislosti s ust. § 24b odst. 1 a odst. 4 ZOS, podle kterého právnická nebo podnikající fyzická osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinnosti zabránila, žalobce poukázal na to, že zadržené stavebnice zakoupil od společnosti LAMPS, a.s., kdy byl současně ze strany této společnosti opakovaně ujišťován o rozdílnosti výrobků výrobce zn. X od výrobků společnosti X A/S. Vzhledem k této skutečnosti je přesvědčen, že i kdyby byla naplněna skutková podstata uvedeného správního deliktu, tak není osobou odpovědnou za tento správní delikt, neboť dochází k jeho liberaci, když při vynaložení veškerého úsilí, které bylo možno po žalobci požadovat, nemohl rozpoznat, že se jednalo o výrobky, které mohou být v rozporu s příslušným ustanovením ZOS.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobce neupřesňuje, na jakých konkrétních právech byl vydáním napadeného rozhodnutí zkrácen, pouze konstatuje, že se neztotožňuje se závěry, které učinil žalovaný a správní orgán I. stupně o tom, že zadržené stavebnice porušují práva duševního vlastnictví. Žalobce v žalobě rozvádí pouze své přesvědčení, že zadržené stavebnice toto právo neporušují, protože z porovnání vzhledu figurek v nich obsažených s ochrannou známkou 50518

vyplývá jejich jednoznačná odlišnost. Žalovaný k tomu uvedl, že při posuzování zaměnitelnosti zadržených stavebnic a jejich obalů s prostorovou ochrannou známkou zapsanou v rejstříku vedeném Úřadem pro harmonizaci na vnitřním trhu (dále jen OHIM) pod č. 50518 bylo uplatněno správní uvážení a žalovaný se v napadeném rozhodnutí ztotožnil s názorem správního orgánu I. stupně, který své závěry odůvodnil vyčerpávajícím způsobem v rozhodnutí ze dne 20.4.2011. Konkrétně se žalovaný nemůže k tomuto žalobnímu bodu vyjádřit, když z textu žaloby vyplývá, že žalobce má v úmyslu jej později doplnit. Dále žalovaný uvedl, že k možnostem liberace žalobce se vyjádřil již v odůvodnění svého rozhodnutí ze dne 8.7.2010, které ve správním řízení předcházelo vydání napadeného rozhodnutí. Žalovaný se domnívá, že pokud se obchodník spoléhá pouze na tvrzení dodavatele o tom, že odebírané zboží neporušuje práva duševního vlastnictví, nejedná se o vynaložení veškerého úsilí k zabránění porušení povinnosti. V případě, že pomineme všeobecnou známost ochranných známek společností X A/S a X A/S, měl žalobce možnost nahlédnout do veřejných rejstříků ochranných známek vedených Úřadem průmyslového vlastnictví (dále jen ÚPV) nebo přístupných na webových stránkách tohoto úřadu. Žalobce měl také možnost posoudit zaměnitelnost předmětných stavebnic s výrobky X na základě podkladů dostupných např. na webových stránkách www.lego.com. Úsilí, které žalobce v daném případě vynaložil, bylo pouze minimální a nejedná se proto o liberační důvod podle § 24b odst. 1 a 4 ZOS. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Žalobce v doplnění žaloby doručeném krajskému soudu dne 12.10.2011 uvedl k otázce liberace nad rámec skutečností uvedených v žalobě, že ještě předtím, než Celní úřad Olomouc jako správní orgán I. stupně (dále jen celní úřad) svým rozhodnutím ze dne 23.1.2009 zadržel žalobci předmětné stavebnice zn. X a X pro podezření porušení práv duševního vlastnictví, byly totožné výrobky zadrženy Celním úřadem Mělník rozhodnutím tohoto úřadu ze dne 29.9.2008 č.j. 10687/08-1773-023, a to společnosti CEDES Logistik s.r.o., jakožto celnímu deklarantovi, který v celním řízení zastupoval dovozce zboží společnost LAMPS, a.s. Následně byly tyto stavebnice Celním úřadem Mělník důkladně zkontrolovány a poté dne 8.10.2008 vráceny společnosti LAMPS, a.s. a propuštěny do celního režimu volný oběh. Žalobce zdůraznil, že pracovníky Celního úřadu Mělník byly stavebnice detailně zdokumentovány a zkontrolovány a následně po výzvě oprávněnému držiteli práv duševního vlastnictví na základě protokolu o vrácení zadrženého zboží vráceny společnosti LAMPS, a.s., která poté kupní smlouvou převedla vlastnictví k tomuto zboží na žalobce. Současně mu také předala podklady celního řízení u Celního úřadu Mělník. Tyto skutečnosti podle žalobce nezpochybnitelným způsobem prokazují vynaložení veškerého úsilí, které bylo možno požadovat. Rozhodnutí Celního úřadu Mělník je podle žalobce důvodem liberace podle ZOS. Je zcela evidentní, že žalobce, který obdržel rozhodnutí Celního úřadu Mělník, musel považovat zakoupené stavebnice zn. X a X za výrobky, které nejsou v rozporu se ZOS. Proto je žalobce přesvědčen, že není osobou odpovědnou za správní delikt a že při vynaložení veškerého úsilí, které bylo možno po něm požadovat, nemohl rozpoznat, že by se jednalo o výrobky, které jsou v rozporu s ustanoveními ZOS. Dále žalobce poukázal na skutečnost, že společnost LAMPS, a.s. v rámci konání Veletrhu hraček ITEA 2009 z obavy z porušení práva ochranné známky X telefonicky oznámila Celnímu ředitelství Praha podezření z prodeje hraček porušujícího práva ochranné známky ve stánku s označením X. Na základě provedeného místního šetření dne 4.10.2009 Celní ředitelství Praha svým vyrozuměním ze dne 6.10.2009

konstatovalo, že v tomto případě prodejem výrobků zn. X, resp. (což je z pohledu žalobce určující) prodejem totožných výrobků X, které jsou předmětem i tohoto řízení, nevzniklo žádné podezření z trestného činu porušování práv k ochranné známce, obchodnímu jménu a chráněnému označení původu podle § 150 trestního zákona. I tento dokument má žalobce k dispozici. Žalobce navrhl důkaz kopií rozhodnutí Celního úřadu Mělník ze dne 29.9.2008 č.j. 10687/08-1773-023, kopií protokolu o vrácení zadrženého zboží téhož celního úřadu ze dne 8.10.2008 č.j. 11051/08-1773-023, spisem vedeným Celním úřadem Mělník se společností CEDES Logistik s.r.o., kopií vyrozumění celního ředitelství ze dne 6.10.2009 č.j. 116315/2009-170100-31 a spisem vedeným Celním ředitelstvím Olomouc sp. zn. 4078/2011-136100-021. Dále žalobce uvedl k prvnímu žalobnímu bodu (dle žaloby – poznámka soudu), že žalovaný vycházel při svém rozhodování z vyjádření zástupce majitele práv duševního vlastnictví, který se vyjádřil tak, že zadržené stavebnice porušují některá práva autorská a některá práva z ochranných známek, kdy toto vyjádření posléze pozměnil a uvedl, že výrobky zn. X práva duševního vlastnictví neporušují. Celní úřad Olomouc následně rozhodnutím ze dne 24.3.2010 zrušil opatření o zadržení stavebnic zn. X, kdy vzal za prokázané, že tyto byly vyrobeny se souhlasem majitele práva duševního vlastnictví společnosti X A/S. Dle právního názoru žalobce žalovaný postupoval nesprávně, když zadržené zboží zn. X vrátil žalobci až v březnu 2010, když již v květnu 2009 rozhodl v jiném správním řízení o vrácení stavebnic zn. X společnosti Moravel a.s., které tyto stavebnice předtím zadržel, a to právě s ohledem ke skutečnosti, že zástupce majitele práv duševního vlastnictví písemně ve vyjádření ze dne 7.5.2009 potvrdil, že u výrobků pocházejících od výrobce X se nejedná o zboží, které by porušovalo práva duševního vlastnictví společnosti X A/S. Dále žalobce uvedl, že ohledně stejného druhu zboží zn. X rozhodoval i Celní úřad Opava, který rovněž rozhodnutím ze dne 19.2.2009 rozhodl o vrácení zboží zn. X společnosti Moravel a.s., neboť bylo prostřednictvím majitele práv duševního vlastnictví potvrzeno, že stavebnice od výrobce X práva společnosti X A/S neporušují. Žalobce je tedy přesvědčen, že žalovaný postupoval protiprávně v rozporu se zásadou kontinuity rozhodování, když žalobci vrátil zadržené stavebnice zn. X téměř až 13 měsíců poté, co bylo Celním úřadem Opava rozhodnuto, že výrobky značka X neporušují práva duševního vlastnictví společnosti X A/S a X A/S. Dále žalovaný uvedl, že celní úřad také zrušil opatření o zadržení zboží zn. COGO – BEAUTIFUL PRINCESS v množství 27 ks a COGO – RACERS v množství 25 ks, kdy předmětné rozhodnutí odůvodnil tím, že tyto stavebnice zn. X obsahují prvek – figurku, který není svým vzhledem určeným specifickými dominantními prvky včetně jejich vzájemnými proporcemi zaměnitelný s prostorovou ochrannou známkou zapsanou v rejstříku vedeném OHIM pod č. 50518. V případě zbylého zboží žalovaný shledal, že porušuje práva duševního vlastnictví náležející společnosti X A/S a X A/S, což žalovaný potvrdil jako věcně správné. Žalovaný přitom vycházel z vyjádření zástupce majitele práv duševního vlastnictví, kdy zhodnotil, že pokud tento neuvedl, že zadržené stavebnice porušují některá autorská práva a dále některá práva z ochranných známek, tak je prokázané, že toto stejné nebo zaměnitelné označení bylo na 332 ks zadržených stavebnic umístěno bez souhlasu majitele ochranné známky a že tyto zadržené stavebnice porušují práva z ochranné známky č. 50518. Pokud zástupce majitele práv duševního vlastnictví tvrdí, že k porušení práv duševního vlastnictví došlo, nemůže podle názoru žalobce správní orgán vzít takové vyjádření za nepochybné a prokazující určitý stav věci, neboť osobu majitele práv duševního vlastnictví nelze

považovat za nestranný a objektivně nahlízející subjekt, když žalobce a oprávněný držitel práv z duševního vlastnictví jsou přímými konkurenty na trhu s hračkami. Dále

žalobce poukázal na to, že společnost X A/S nebo X A/S coby oprávněný držitel práv z duševního vlastnictví se nikdy soudní cestou nedomáhal případné právní ochrany proti porušení svých práv z duševního vlastnictví ve vztahu k výrobkům X. S ohledem na povahu výrobků X a X jsou tyto společně prezentovány na veletrzích a výstavách po celé Evropě. Přestože oprávněný držitel práv z duševního vlastnictví musel vědět o existenci výrobků X již dříve, není žalobci znám žádný případ, kdy by se ochrany duševního vlastnictví domáhal soudní cestou. I z těchto důvodů má žalobce za to, že vyjádření oprávněného držitele práv z duševního vlastnictví je ve skutečnosti pouze jednáním soutěžitele v rámci konkurenčního boje a jeho jedinou snahou je zamezit prodeji výrobků konkurence jednotlivým odběratelům. Dále žalobce uvedl, že se po bližším vizuálním zkoumání zajištěných výrobků zn. X a jejich porovnáním s výpisem z rejstříku ochranných známek k ochranné známce č. 50518 a se samotnými figurkami zn. X se závěry správních orgánů obou stupňů nemůže ztotožnit. Figurky zn. X i figurky zn. X obsahují specifické dominantní prvky, které tvoří celkový vzhled těchto figurek, přičemž žalobce od počátku zastává názor, že figurky zn. X neobsahují dominantní prvky, které by byly charakteristické pro výrobky zn. X. Žalobce je přesvědčen, že tvar jednotlivých částí lidské postavy i figurek zn. X, jejich velikost a jejich vzájemné proporce jsou oproti figurkám zn. X odlišné, a to zejména pokud jde o hlavu, kdy hlava u obou značek figurek je sice válcovitého tvaru, ale tato se figurkám zn. X u krku výrazně zužuje, kdy tento znak u figurek zn. X chybí, dále krk – figurky zn. X mají mnohem delší krk než figurky zn. X a dále dolní končetiny – figurky zn. X mají hranatý tvar nohou včetně chodidel, naproti tomu figurky zn. X mají dolní končetiny včetně chodidel oválného tvaru. S ohledem na shora uvedené je podle žalobce zřejmé, že celkový vzhled figurek zn. X je odlišný od celkového vzhledu figurek zn. X, kdy žalobce je přesvědčen, že výrobky zn. X nejsou způsobilé vyvolat v průměrném spotřebiteli dojem, že se jedná o výrobky zn. X. V daných souvislostech má žalobce důvodně za to, že figurky zn. X jsou svébytné a mají zřejmou rozlišovací způsobilost a jsou nezaměnitelné s výrobky zn. X. Vzhledem k tomu, že na první pohled je zcela evidentní nepodobnost výrobku X a výrobku X a současně vzhledem k výše zmíněnému obchodnímu zájmu oprávněného držitele práv z duševního vlastnictví nepustit na trh výrobky přímého konkurenta je žalobce přesvědčen, že žalovaný dospěl k nesprávnému rozhodnutí, které je současně i v rozporu s právními předpisy a může jím docházet k porušování pravidel volné soutěže.

Žalovaný ve vyjádření k doplnění žaloby uvedl k popisovanému postupu Celního úřadu Mělník, že žalobcem označovanému rozhodnutí tohoto úřadu ze dne 8.10.2008 předcházela postup celních orgánů upravený v nařízení Rady (ES) č. 1383/2003 ze dne 22.7.2003 o přijímání opatření celních orgánů proti zboží podezřelému z porušení určitých práv duševního vlastnictví a o opatřeních, která mají být přijata proti zboží, o kterém bylo zjištěno, že tato práva porušilo, v platném znění (dále jen nařízení č. 1383/2003) a v zákoně č. 191/1999 Sb., o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví a o změně některých dalších zákonů, v platném znění (dále jen zákon č. 191/1999 Sb.). Dle těchto předpisů, pokud celní úřady získají při dovozu zboží dostatečné důvody pro podezření, že zboží porušuje právo duševního vlastnictví,

mohou pozastavit propuštění zboží nebo je zadržet na dobu 3 pracovních dnů. Důvodem tohoto postupu je umožnit držiteli práva podat žádost o přijetí opatření podle čl. 5 nařízení č. 1383/2003. Rozhodnutí o zrušení zadržení zboží vydal Celní úřad Mělník proto, že zástupce majitele práv k ochranné známce nepodal v uvedené lhůtě 3 dnů žádost o přijetí opatření. Závěry žalobce o tom, že tímto rozhodnutím bylo posuzováno porušení práv duševního vlastnictví u předmětných stavebnic, jsou tedy

zcela mylné. Uvedeným rozhodnutím Celní úřad Mělník vyhověl požadavku uvedenému v § 9 odst. 5 zákona č. 191/1999 Sb., v návaznosti na uplynutí lhůty uvedené v čl. 4 odst. 1 nařízení č. 1383/2003 a nikde ve svém rozhodnutí neuvedl závěr, že zadržené zboží neporušuje práva duševního vlastnictví. Z této písemnosti tak nevyplyvá, že by na základě uvedeného rozhodnutí mohl žalobce považovat výrobky zn. COGO za výrobky, které nejsou v rozporu se ZOS. Z tvrzení žalobce vyplývá, že žalobce zaměňuje ochrannou známku spotřebitele upravenou ZOS s ochranou vnitřního trhu před dovozem a vývozem zboží porušujícího práva duševního vlastnictví upravenou nařízením č. 1383/2003 a zákonem č. 191/1999 Sb., ačkoliv se jedná o dva různé instituty se zcela odlišnými postupy. Dále žalovaný uvedl k žalobcem odkazovanému sdělení Celního ředitelství Praha ze dne 6.10.2009, že tato písemnost byla vydána až několik měsíců po zadržení zboží žalobci, k němuž došlo dne 22.1.2009, z čehož vyplývá, že v době, kdy žalobce předmětné zboží skladoval za účelem nabídky a prodeje, neměl k dispozici žádné vyjádření celního úřadu, v němž by bylo uvedeno stanovisko o tom, zda předmětné zboží porušuje práva duševního vlastnictví. Žalobce tak spoléhal pouze na tvrzení společnosti LAMPS, a.s., přičemž správní orgán I. stupně v tomto postupu žalobce neshledal vyvinutí veškerého úsilí, které bylo možno od žalobce požadovat. Jak žalovaný již uvedl v předchozím rozhodnutí o odvolání (rozhodnutí ze dne 8.7.2010 – poznámka soudu) předmětem zkoumání Celního ředitelství Praha provedeného na podnět společnosti LAMPS, a.s. bylo pouze to, zda logo zn. X neporušuje práva duševního vlastnictví třetí osoby. Takové porušení nebylo zjištěno, neboť samotné logo X skutečně práva duševního vlastnictví neporušuje. Celní ředitelství Praha tak dospělo k závěru, že nedošlo k naplnění znaků skutkové podstaty trestného činu podle § 150 trestního zákona. Z takového závěru však žalobce nemůže bez dalšího dovozovat, že předmětné zboží není padělkem ve smyslu ust. § 2 odst. 1 písm. r) bod 1 ZOS. Z tohoto sdělení Celního ředitelství Praha není v žádném případě možno dovodit, že by před jeho vydáním byl zkoumán vzhled stavebnic a v nich umístěných figurek a porovnáván s prostorovou ochrannou známkou č. 50518 nebo se vzhledem originálních výrobků zn. X. Dále žalovaný uvedl, že již v odůvodnění napadeného rozhodnutí vyjádřil, jakým způsobem přezkoumal to, jak se celní úřad při rozhodování zabýval vyjádřením zástupce majitele práv duševního vlastnictví v souvislosti s otázkou, zda byl majitelem ochranné známky udělen souhlas k umístění ochranné známky na předmětném zboží, což je jedna z podmínek uvedených v definici padělků podle ust. § 2 odst. 1 písm. r) bod 1 ZOS. Celní úřad posoudil stanovisko zástupce majitele práv duševního vlastnictví jako informaci o tom, na kterém zboží byla umístěna ochranná známka se souhlasem jejího majitele a na kterém nikoliv. Tento postup zcela jistě není možné považovat za převzetí tvrzení majitele práv duševního vlastnictví o porušení těchto práv a žalovaný se k němu podrobně vyjádřil v odůvodnění napadeného rozhodnutí ve vypořádání třetí námitky žalobce. Závěr o tom, že každý kus předmětného zboží je nebo není padělkem nebo nedovolenou napodobeninou, je výsledkem správního uvážení celního úřadu. Žalovaný považuje za bezpředmětné tvrzení žalobce, že vyjádření zástupce majitele práv duševního vlastnictví je pouze jednáním soutěžitele v rámci konkurenčního boje, neboť žalovaný

k takovému tvrzení nepředložil ve správním řízení žádné důkazy. Tvrzení žalobce, že figurky X obsahují specifické dominantní prvky, je podle žalovaného nadnesené. To, že se válcovitá hlava mírně zužuje směrem ke krku, který je delší, a dolní končetiny mají zaoblenější tvar bezpochyby není dostatečný rozdíl, který by mohl mít za následek to, že figurka nevyvolá u zákazníka nebezpečí záměny s prostorovou ochrannou známkou č. 50518. Žalovaný dále poukázal na to, že uvedené rozdíly jsou natolik nepatrné, že na obalech stavebnic, na nichž jsou figurky X zobrazeny, je pro dětského zákazníka

v podstatě nemožné nalézt rozdíly ve vzhledu zobrazených figurek ve srovnání s originálními výrobky. Žalovaný zdůraznil, že označení umístěné na padělku musí být podle definice uvedené v § 2 odst. 1 písm. r) bod 1 ZOS způsobilé vyvolat nebezpečí záměny, tj. nemusí jít o otrocké napodobeniny ochranné známky, ale může se jednat i o výrobky, jejichž označení postrádá rozlišovací způsobilost a lze je tak zaměnit s ochrannou známkou. Žalovaný se proto nadále ztotožňuje se závěry, které učinil celní úřad a má za to, že napadené rozhodnutí je v souladu s právními předpisy. Žalobcem tvrzené zneužití dominantního postavení na trhu není předmětem tohoto řízení. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen s.ř.s.) a byl vázán důvody uvedenými v žalobě (§ 75 odst. 2 s.ř.s.).

Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že celní úřad v rámci kontrolní činnosti zaměřené na prodej zboží podezřelého z porušování práv duševního vlastnictví rozhodnutím ze dne 23.1.2009 č.j. 559-6/2009-136100-032 zajistil zboží žalobce z provozoven M. t. 1050/20 v O. a O. 68, H. Celkem se jednalo o 2258 ks stavebnic, u nichž existovalo důvodné podezření z porušení práva duševního vlastnictví. Výzvou ze dne 26.1.2009 byl zástupce vlastníka práv duševního vlastnictví Advokátní a patentová kancelář Štros, Kusák, Čermák, se sídlem v Praze 1, Národní 32 (dále jen zástupce majitele práv duševního vlastnictví) informován o zadržení předmětného zboží a současně byl vyzván k předložení dokumentace potřebné k posouzení, zda jsou u zajištěného zboží porušována práva duševního vlastnictví (§ 8a odst. 1 ZOS). Na základě vyjádření zástupce majitele práv duševního vlastnictví ze dne 18.2.2009 a ze dne 24.3.2009 bylo vydáno rozhodnutí o zrušení opatření o zajištění výrobků ze dne 16.4.2009 č.j. 559-10/2009-136100-032, jímž byly žalobci vráceny výrobky specifikované ve výroku tohoto rozhodnutí. Oznámením ze dne 5.5.2009 bylo celním úřadem zahájeno řízení ve věci podezření ze spáchání správního deliktu žalobcem ve vztahu k tomu zboží, které zůstalo zadrženo. Žalobce ve vyjádření k podkladům rozhodnutí ze dne 5.6.2009 uvedl, že z obsahu vyjádření zástupce majitele práv duševního vlastnictví nevyplývá, jakým způsobem má který ze zadržených výrobků porušovat kterou ochrannou známku společnosti X a prosté konstatování, že určitý výrobek porušuje práva někoho jiného bez toho, aby takové konstatování bylo podloženo a rozvedeno, je nedostačující. Dále navrhl vyhotovení znaleckého posudku, který by se k otázce tvrzeného porušení práv nestranně vyjádřil. Žalobce rovněž poukázal na opakované ubezpečení ze strany prodávajícího společnosti LAMPS, a.s., že předmětné zboží nenarušuje žádná práva duševního vlastnictví, neboť se nejedná o otrocké napodobeniny zn. X. Celní úřad vyzval výzvou ze dne 8.10.2009 zástupce majitele práv duševního vlastnictví k dalšímu vyjádření ve

věci. Ten ve vyjádření ze dne 18.11.2009 odkázal na předložené výpisy z rejstříků ochranných známek, z nichž je zřejmá podoba, případně na znění ochranné známky s tím, že je v pravomoci celního úřadu posoudit, zda k porušení ochranné známky došlo či nikoliv. Následně byla žalobci znovu dána možnost seznámit se s podklady rozhodnutí, které využil, jak vyplývá z úředního záznamu ze dne 1.12.2009 a podáním ze dne 14.12.2009 se vyjádřil k podkladům pro vydání rozhodnutí a odkázal v něm na kontrolu provedenou Celním úřadem Mělník, která byla ukončena vrácením zadrženého zboží dne 8.10.2008. Dále poukázal na srovnatelnost tohoto

řízení s řízením vedeným před Celním úřadem Opava ve věci společnosti Moravel a.s., kde bylo zboží zn. X této společnosti rovněž vráceno, neboť správní orgán neshledal porušení práv duševního vlastnictví. Rozhodnutím ze dne 24.3.2009 bylo rozhodnuto o vrácení dalšího zadržného zboží, jež je specifikováno v protokolu, který je přílohou tohoto rozhodnutí, přičemž se jedná o výrobky od výrobce X. Rozhodnutím celního úřadu ze dne 19.4.2010 č.j. 109-12/2010-136100-021 byl žalobce uznán vinným správním deliktem podle ust. § 24 odst. 1 písm. a) ZOS porušením zákazu užívání nekalých obchodních praktik způsobem uvedeným v § 5 odst. 2 ZOS, za což mu byla uložena pokuta ve výši 10.000,- Kč. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání (jehož přílohou bylo mj.vyrozumění Celního ředitelství ze dne 6.10.2009), na jehož základě bylo rozhodnutí celního úřadu zrušeno rozhodnutím Celního ředitelství Olomouc ze dne 8.7.2010 č.j. 4812-2/2010-130100-21. V dalším řízení byl celním úřadem dožádán Celní úřad Mělník ke sdělení informací ohledně žalobcem zmiňované kontroly, kterou měl tento úřad provést ohledně zboží, jež je předmětem řízení o správním deliktu. Celní úřad Mělník v odpovědi na dožádání ze dne 30.7.2009 upřesnil, že věc se týkala společnosti CEDES Logistik s.r.o. jako nepřímého zástupce v celním řízení společnosti LAMPS, a.s., kdy při provádění namátkové celní kontroly bylo na základě charakteru deklarovaného zboží pojata důvodné podezření o skutečnostech, že se jedná o zboží, které by mohlo porušovat některá práva duševního vlastnictví. V souladu s nařízením č. 1383/2003 vydal Celní úřad Mělník dne 29.9.2008 rozhodnutí č.j. 10687/08-1773-023, kterým provedl předběžné opatření zadržení zboží. Současně byla o tomto postupu informována s odkazem na čl. 4 odst. 1 nařízení č. 1383/2003 zástupkyně společnosti X A/S advokátka JUDr. Z. K. Vzhledem k tomu, že následně nebyla splněna ze strany majitele práv duševního vlastnictví, resp. jeho zástupce podmínka podání žádosti o přijetí opatření podle čl. 5 nařízení č. 1383/2003 a § 4 zákona č. 191/1999 Sb. ve lhůtě 3 pracovních dnů, vydal Celní úřad Mělník dne 7.10.2008 rozhodnutí č.j. 11048/08-177300-023 o zrušení zadržení a veškeré zboží bylo vráceno. Zároveň bylo rozhodnuto o jeho propuštění do celního režimu volný oběh. Svá tvrzení doložil Celní úřad Mělník kopiemi příslušných úředních listin. V dalším řízení se opětovně vyjádřil zástupce majitele práv duševního vlastnictví vyjádřením ze dne 8.9.2010, v němž dodal i vyobrazení komunitárních ochranných známek. Žalobce se vyjádřil k podkladům rozhodnutí dne 17.9.2010, v němž poukázal na rozsudek Evropského soudního dvora (dále jen ESD) sp. zn. C-48/09P ve věci ochranné známky Společenství pro stavebnicové kostky společnosti X A/S a uvedl, že v tomto rozsudku ESD dospěl k závěru, že podnikatelé nemohou využívat zákon o ochranných známkách k trvalému zachování exkluzivních práv souvisejících s technickým řešením. Celní úřad rozhodnutím ze dne 12.10.2010 č.j. 109-28/2010-136100-021 rozhodl znovu tak, že žalobce uznal vinným spácháním správního deliktu dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) ZOS a uložil mu sankci pokutu ve výši 10.000,- Kč. V obsáhlém odůvodnění se vypořádal s námitkami žalobce včetně

námítky kontrolního řízení, které proběhlo u Celního úřadu Mělník, vyjádřil se také k návrhu na provedení důkazu znaleckým posudkem a uvedl, že pouze správní orgán je oprávněn na základě správního uvážení posoudit skutkový stav věci a na jeho základě aplikovat příslušné předpisy. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, na jehož základě žalovaný rozhodnutí celního úřadu zrušil svým rozhodnutím ze dne 20.1.2011 č.j. 695/2011-130100-021 a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Žalovaný správnímu orgánu I. stupně vytkl, že neuvedl, které podklady porovnával s konkrétními zadržnými výrobky, a proto není možno dovodit, jak u konkrétních výrobků dospěl k závěru, že porušují konkrétní ochrannou známku. Z dostupné fotodokumentace pak není možné dovodit, v čem celní úřad spatřuje rozdíl, který měl

za následek rozdílná rozhodnutí týkající se obdobných výrobků a je tedy nezbytné doplnit úvahy a skutečnosti, jež ho vedly k závěru, že konkrétní zadržené výrobky porušují práva duševního vlastnictví. V rámci dalšího řízení bylo celním úřadem rozhodnuto o zrušení opatření zadržení zboží, a to rozhodnutím ze dne 12.4.2011 č.j. 1666-6/2011-136100-021 ve vztahu k výrobkům specifikovaným ve výroku tohoto rozhodnutí. Následně bylo vydáno dne 20.4.2011 pod č.j. 1666-8/2011-136100-021 v pořadí třetí prvostupňové rozhodnutí, jímž byl žalobce opět uznán vinným naplněním skutkové podstaty správního deliktu dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) ZOS porušením zákazu užívání nekalých obchodních praktik způsobem uvedeným v ust. § 5 odst. 2 ZOS, za což mu byla uložena sankce pokuty ve výši 10.000,- Kč. V odůvodnění rozhodnutí správní orgán I. stupně uvedl, že porovnával u zadržených výrobků vzhled jednotlivých součástí – figurek představujících lidskou postavu s podklady, jimiž jsou výpis z rejstříku ochranných známek dostupného na internetových stránkách ÚPV České republiky, komunitární ochrannou známkou přihlašovatele vlastníka X A/S zapsanou v rejstříku vedeném OHIM pod č. 50518. Celní úřad porovnával vzhled jednotlivých součástí zadržených výrobků s reprodukcí uvedené ochranné známky a konstatoval, že výrobky obsahují figurku, která je svým vzhledem určeným specifickými dominantními prvky, jimiž jsou válcovitý tvar hlavy, lichoběžníkovitý tvar trupu, obdélníkovitý tvar dolních končetin s vyznačenými chodidly, horní končetiny s mírným prohnutím v loketním kloubu s úchopovým mechanismem ve tvaru písmene „c“ zaměnitelná s ochrannou známkou zapsanou v rejstříku vedeném OHIM pod č. 50518 a porušuje tak práva majitele ochranné známky. Jedná se proto o padělky ve smyslu ust. § 2 odst. 1 písm. r) bod 1 ZOS (v podrobnostech str. 6 až 7 prvostupňového rozhodnutí – poznámka soudu). Dále celní úřad porovnával vzhled všech zadržených výrobků a jejich obalů a zde dospěl k závěru, že se jedná o napodobeniny ve smyslu ust. § 2 odst. 1 písm. r) bod 2 ZOS. Dále také zdůraznil, že otázka zaměnitelnosti ochranné známky je otázkou právní a nikoliv skutkovou, aby ji bylo možno posuzovat na základě znaleckého posudku. Následně se vypořádal také s předloženým rozsudkem ESD sp. zn. C-48/09P a s dalšími žalobními námitkami. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného. Žalovaný se ztotožnil se závěry správního orgánu I. stupně a napadeným rozhodnutím prvostupňové rozhodnutí potvrdil, když v odůvodnění uvedl, že celní úřad v napadeném rozhodnutí vyjádřil, jaké úvahy a skutečnosti jej vedly k závěru, že zadržené výrobky porušují práva duševního vlastnictví a velmi podrobně zkoumal tvarové odlišnosti jednotlivých figurek obsažených v zadrženém zboží, přičemž následně rozhodl o zrušení zadržení stavebnic obsahujících figurky, které se výrazněji tvarově odlišují od ochranné známky 50518. V této souvislosti je nutno podotknout, že žalobce ve svém posledním odvolání namítl především skutečnosti, které směřují k porovnávání zboží, u něhož bylo opatření o zadržení zboží zrušeno

a zboží, ve vztahu k němuž byl uznán vinným správním deliktem. Dále namítl, že hodnocení zaměnitelnosti ochranných známek by mělo být prováděno odborníky a bylo tedy žádoucí provést důkaz znaleckým posudkem. Rovněž uvedl, že žaloba o zaměnitelnosti figurky vyskytující se ve stavebnicích X s ochrannou známkou č. 50518 je nesprávný a absolutně nepřezkoumatelný.

Podle ust. § 24 odst. 1 písm. a) ZOS výrobce, dovozce, vývozce, dodavatel, prodávající nebo jiný podnikatel se dopustil správního deliktu tím, že poruší zákaz používání nekalých obchodních praktik.

Podle ust. § 4 odst. 1 ZOS obchodní praktika je nekalá, je-li jednání podnikatele vůči spotřebiteli v rozporu s požadavky odborné péče a je způsobilé podstatně ovlivnit jeho rozhodování tak, že může učinit obchodní rozhodnutí, které by jinak neučinil.

Podle ust. § 4 odst. 3 ZOS užívání nekalých obchodních praktik při nabízení nebo prodeji výrobků, při nabízení nebo poskytování služeb či práv se zakazuje. Nekalé jsou zejména klamavé a agresivní obchodní praktiky.

Podle ust. § 2 odst. 1 písm. r) bod 1 ZOS se pro účely tohoto zákona rozumí výrobkem nebo zbožím porušujícím některá práva duševního vlastnictví se rozumí padělek, jímž je výrobek nebo zboží, včetně jeho obalu, na němž je bez souhlasu majitele ochranné známky umístěno označení stejné nebo zaměnitelné s ochrannou známkou, porušující práva majitele ochranné známky podle zvláštního právního předpisu, dále veškeré věci nesoucí takové označení (značky, loga, etikety, nálepky, prospekty, návody k použití, doklady o záruce apod.), a to i tehdy, jsou-li uváděny samostatně, a samostatné obaly, na nichž je umístěno takové označení.

Podle ust. § 5 odst. 2 ZOS za klamavou obchodní praktiku se považuje také nabízení nebo prodej výrobků nebo služeb porušujících některá práva duševního vlastnictví, jakož i skladování takových výrobků za účelem jejich nabízení nebo prodeje a dále neoprávněné užívání označení chráněného podle zvláštního právního předpisu v obchodním styku.

Podle ust. § 24b odst. 1 ZOS právnická osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.

Podle ust. § 24b odst. 4 ZOS na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby nebo v přímé souvislosti s ním, se vztahují ustanovení tohoto zákona o odpovědnosti a postihu právnické osoby.

Krajský soud v rámci ústního jednání v posuzované věci doplnil dokazování na návrh žalobce porovnáním vyobrazení figurek zn. X s označením výrobku 3408 s figurkami zn. X s označením výrobku 2554 na krabicích předložených žalobcem. K námitce žalovaného, že porovnávána stavebnice zn. X má výrobní číslo 3408 zatímco předmětem rozhodnutí byly figurky ve stavebnicích výrobních číslech 3405 a 3406, krajský soud provedl rovněž porovnání shora označených figurek zn. X s figurkami zn. X s označením výrobku 3405, které žalobce rovněž předložil.

Návrh žalobce na doplnění dokazování výsledkem svědka J. – zástupce společnosti LAMPS a.s., který byl účasten prodeje zboží žalobci byl zamítnut, protože otázka nabytí zboží žalobcem nebyla v průběhu správního řízení nijak zpochybněna, stejně tak jako nebylo zpochybněno k této skutečnosti se vztahující tvrzení žalobce, že byl dodavatelem zboží ujišťován o rozdílnosti výrobků zn. X oproti výrobkům zn. X.

Důkazní návrh na porovnání výrobku zn. X a X s výrobky zn. X byl zamítnut, neboť tyto výrobky nebyly předmětem správního deliktu.

Soud rovněž zamítl provedení důkazu znaleckým posudkem, když má shodně s žalovaným za to, že k porovnání vyobrazení figurek zn. X a zn. X není zapotřebí odborných znalostí.

První žalobní bod směřující proti závěru správních orgánů obou stupňů, že posuzované figurky jsou zaměnitelné s prostorovou ochrannou známkou č. 50518, krajský soud neshledal důvodným. V podané žalobě žalobce toliko konstatuje svůj nesouhlas s těmito závěry, aniž by upřesnil, jakých případných vad řízení se správní orgány v této souvislosti dopustily a v jakých skutkových a právních okolnostech spatřuje důvodnost tohoto žalobního bodu (§ 71 písm. d) s.ř.s.). Sám také v žalobě odkázal, že bližší odůvodnění podá posléze. Na tomto místě krajský soud považuje za nutné upozornit, že ve správním soudnictví se uplatňuje dispoziční a koncentrační zásada, což znamená, že se soud může zabývat jen těmi námitkami, které žalobce uplatnil proti napadenému rozhodnutí včas ve lhůtě k tomu zákonem stanovené (§ 72 odst. 1 s.ř.s.), přičemž další námitky uplatněné po této lhůtě jsou nepřipustné (§ 72 odst. 4 s.ř.s.) (srov. přiměřeně rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 25.10.1999 č.j. 6 A 28/98-47). S ohledem na právní úpravu obsaženou v s.ř.s. proto formulace žalobního bodu 1) tak, jak byla provedena v podané žalobě, by sama o sobě nebyla způsobila soudního přezkumu, neboť žalobce formuloval žalobní bod natolik obecně, že z něj nebylo možno určit rozsah soudního přezkumu, jehož se domáhá. Tento žalobní bod však žalobce rozvedl v doplnění žaloby doručeném krajskému soudu dne 12.10.2011, když uvedl, v kterých konkrétních jednotlivostech má zato, že figurky zn. X jsou odlišné od figurek zn. X. Toto doplnění žalobního bodu 1), byť k němu došlo po uplynutí prekluzivní dvouměsíční lhůty pro náležité podání žaloby, krajský soud neshledal opožděným z toho důvodu, že žalobce zde obsahově rozvíjí žalobní bod, který v zákonné lhůtě dvou měsíců (ust. § 71 odst. 2 s.ř.s.) v původně podané žalobě vznesl. Proto krajský soud k přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí v tomto rozsahu přistoupil.

Krajský soud dospěl k závěru, že správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí uvedl přezkoumatelným způsobem podklady, z nichž při srovnávání figurek zn. X a figurek zn. X vycházel a dále rozvedl správní úvahu obsahující skutkové a právní důvody, na jejichž základě dospěl k závěru o zaměnitelnosti figurek obou značek. Podle názoru krajského soudu celní úřad při této své úvaze postupoval správně, když vymezil podklady, z nichž vycházel, uvedl, jaká skutková a právní zjištění z nich dovodil a jeho správní uvážení je v souladu s pravidly logického usuzování. Tímto postupem náležitě odůvodnil výrok svého rozhodnutí. Konkrétně celní úřad vymezil dominantní znaky figurek zn. X, tj. konkrétně tvar hlavy, trupu, dolních končetin a horních končetin a na základě tohoto vymezení pak provedl na

podkladě vizuálního pozorování porovnání s figurkami zn. X. Popisované vyhodnocení soud může toliko posoudit z toho hlediska, zda nevybočuje z principů logického myšlení a zda závěry takto učiněné jsou přezkoumatelné s ohledem na podklady, z nichž správní orgán vycházel. Krajský soud na základě doplnění dokazování u ústního jednání porovnáním figurek zn. X s figurkami zn. X výrobních čísel 3408 a 3405 dospěl k závěru, že figurky zn. X výrobní číslo 3405 jsou svou podobou mnohem bližší figurkám zn. X, než figurky zn. X výrobního čísla 3408, což svědčí

jednak o zřejmé variabilitě vzhledu figurek zn. X vyráběných pod jednotlivými výrobními čísly a jednak o správnosti závěrů správních orgánů, že figurky posuzované jako předmět správního deliktu jsou snadno zaměnitelné s figurkami zn. X. Ani na základě doplnění dokazování krajský soud neshledal žádné důvody, pro které

by měl úvahu správního orgánu nahrazovat svou vlastní úvahou. Za dané skutkové a právní situace není oprávněn do uvážení správního orgánu nijak zasahovat. Žalobce sám v tomto žalobním bodě neuvádí žádné konkrétní zákonné ustanovení, které měly správní orgány porušit, pouze tvrdí svůj vlastní úsudek, který opírá o dílčí rozdíly v dominantních prvcích figurek, které byly vymezeny správním orgánem (zúžení hlavy, kratší krk, oválnost dolních končetin u figurek X). Jeho tvrzení však nepopírají souladnost dominantních prvků u výrobků obou značek, poukazují pouze na marginální odlišnosti v těchto dominantních prvcích. Svými tvrzeními žalobce podle názoru krajského soudu nijak nezpochybnil úvahu správního orgánu o zaměnitelnosti výrobků obou značek, postavenou právě na shodnosti dominantních prvků.

Další doplnění žalobního bodu 1), k němuž žalobce přistoupil svým podáním označeným jako doplnění žaloby ze dne 11.10.2011 (str. 3 až 5 tohoto doplnění), považuje krajský soud nikoliv za doplnění tohoto žalobního bodu, ale za nové žalobní námitky, které však byly uplatněny s ohledem na ust. § 71 odst. 1 a 4 s.ř.s. opožděně, a proto se jimi nezabýval. Zejména se jedná o námitku, že správní orgány vycházely z vyjádření zástupce majitele práv duševního vlastnictví, dále, že správní orgán 1. stupně postupoval nesprávně v souvislosti s lhůtou, v níž vrátil žalobci zadržené zboží zn. X a že se mohlo jednat o snahu majitele práv duševního vlastnictví zamezit prodeji výrobků konkurence v rámci konkurenčního boje.

Ani žalobní bod č. 2), v němž žalobce namítal naplnění liberačních důvodů, které nebylo správními orgány obou stupňů zohledněno, krajský soud důvodným neshledal. Nutno podotknout, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný liberační důvody uváděné žalobcem v průběhu správního řízení již nijak neposuzoval, neboť tyto nebyly předmětem odvolání, které žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí podal. Tato otázka však byla řešena v předchozích rozhodnutích, kdy jednak žalobce tyto důvody namítal a jednak správní orgány obou stupňů se s nimi ve svých rozhodnutích vypořádaly. Žalobce je pak nově namítal až v podané žalobě. Pro žalobní bod č. 2) platí shodně jako pro žalobní bod č. 1), že tak, jak byl formulován v podané žalobě, je na samé hranici projednatelnosti soudem, když důvody zde uvedené jsou velmi obecné a nekonkrétní. Následně však byly upřesněny v doplnění žaloby doručeném krajskému soudu dne 12.10.2011, přičemž toto doplnění považuje krajský soud za projednatelné, když konkretizuje žalobní bod podaný v zákonné lhůtě dle ust. § 72 odst. 1 s.ř.s. Žalobce tvrdí tři okruhy skutkových okolností, z nichž podle něj plyne existence liberačního důvodu ve smyslu ust. § 24b odst. 1 a odst. 4 ZOS ve vztahu k jeho osobě. Předně je to tvrzení, že zadržené zboží bylo již jednou předmětem kontroly, a to Celního úřadu Mělník (viz rozhodnutí tohoto úřadu ze dne

29.9.2008 č.j. 10687/08-1773-023), takže žalobce s ohledem na negativní výsledky tohoto kontrolního šetření byl v dobré víře, že zboží neporušuje práva duševního vlastnictví. Z obsahu správního spisu má krajský soud za prokázané, že závěry žalobce, že zboží bylo již jednou z hlediska případného porušení práv duševního vlastnictví kontrolováno, jsou zcela mylné. Celní úřad Mělník dle svého vlastního vyjádření doplněného příslušnými úředními listinami předmětné zboží pouze zajistil, a to v souladu s nařízením č. 1383/2003 a zákonem č. 191/1999 Sb. a současně vyzval zástupce vlastníka práv duševního vlastnictví k dalšímu postupu, konkrétně k podání žádosti o prošetření. Jelikož ke splnění této procesní podmínky dalšího postupu celního úřadu nedošlo, bylo zboží vráceno a propuštěno do režimu volného oběhu. Nelze tedy učinit závěr, že popsáním řízením Celního úřadu Mělník došlo ke kontrole zboží a byly učiněny jakékoliv závěry ve vztahu k právům duševního

vlastnictví. Správní orgány obou stupňů se s touto námitkou tvrzené liberace vyrovnaly ve svých rozhodnutích ze dne 12.10.2010 č.j. 109-28/2010-136100-021 a ze dne 20.1.2011 č.j. 695/2011-130100-021. Dále žalobce namítl, že důvody liberace je možno shledat také ve výsledcích šetření Celního ředitelství Praha, o němž bylo vydáno vyrozumění dne 6.10.2009 č.j. 116315/2009-170100-31. Z obsahu tohoto vyrozumění vyplývá, že Celní ředitelství Praha skutečně na základě telefonického oznámení ve věci podezření z prodeje hraček porušujícího práva ochranné známky X provedlo kontrolu prodejního místa, tj. stánku označeného X v areálu Výstaviště Letňany v hale č. 4, kterou bylo zjištěno, že prodejce ve stánku nabízel hračky označené logem X. Vzhledem k tomu, že X je platně zaregistrovaná ochranná známka, nevzniklo podezření z trestného činu porušování práv k ochranné známce, obchodnímu jménu a chráněnému označení původu dle § 150 trestního zákona. Z obsahu této písemnosti nelze usuzovat, že by došlo ke kontrole možného porušování práv vyplývajících z ochranné známky, když se jednalo pouze o kontrolu použitého firemního loga. Třetí důvod, v němž spatřuje žalobce dle svého tvrzení naplnění liberačních důvodů, je opakované ujišťování ze strany dodavatele zboží společnosti LAMPS, a.s., že výrobky zn. X jsou rozdílné od výrobků zn. X. S tímto ve správním řízení mnohokrát se opakujícím tvrzením žalobce se vypořádal správní orgán I. stupně opakovaně, např. také ve svém posledním rozhodnutí ze dne č.j. 20.4.2011 č.j. 1666-8/2011-136100-021. Žalobce proti závěrům správního orgánu v odvolání již ničeho nenamítl a existenci liberačních důvodů namítl opětovně až v žalobě. Žalovaný se pak k námitce liberace vyjádřil např. v odůvodnění rozhodnutí ze dne 8.7.2010 č.j. 4812-2/2010-130100-21. Správní orgány dospěly k závěru, že v opakovaném ujišťování ze strany prodejce zboží nelze spatřovat liberační důvod na straně žalobce, neboť v těchto okolnostech nelze shledat vynaložení veškerého úsilí, které lze po žalobci požadovat. Krajský soud se ztotožňuje s názorem správních orgánů, že žalobce měl více možností, jak zabránit možnému nezákonnému jednání, než spoléhat se na vyjádření třetí osoby. Žalobce mohl nahlédnout do rejstříku ochranných známek vedeného ÚPV, kde lze nalézt i ochranné známky přihlášené u OHIM a mohl si tak ještě před prodejem ověřit, zda předmětné zboží porušuje nebo by mohlo porušovat některá práva duševního vlastnictví či nikoliv. Krajský soud tedy dospěl k závěru, že z žádného ze tří žalobcem vymezených okruhů skutkových okolností nelze dovodit naplnění liberačního důvodu ve smyslu ust. § 124b odst. 1 a 4 ZOS.

Na základě shora uvedeného krajský soud podanou žalobu jako nedůvodnou zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s, když procesně úspěšný žalovaný se nároku na náhradu nákladů řízení vzdal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 25. června 2013

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu